

ind- og udgang af gruppen. Bare lige for at få nogle tal, som jeg synes er væsentlige at gøre opmærksom på i forbindelse med de mange tal, som er føjet gennem luften under debatten, vil jeg sige, at sagen er, at ser vi på en relativ økonomisk fattigdom, ja, så oplever børn for langt de flestes vedkommende dette i mellem 5 og 12 måneder. Ser vi på omfanget af børn, der oplever en relativ fattigdom gennem hele deres barndom, ja, så er vi faktisk nede på ½ promille svarende til ca. 30 børn.

Jeg vil runde af med at sige, at jeg tror, at det var fru Lise von Seelen, der på et tidspunkt begyndte at tale om reparationspolitik. Og det synes jeg jo er noget underligt noget, fordi vi netop fra regeringens side har sørget for at tage fat fra grunden, at gå i dybden med tingene og at have massiv fokus på dokumentation og forskning, så vi kan gøre en bedre forebyggende indsats.

Vi kan som eksempel tage hele anbringelsesreformen, der jo om noget er et grundigt arbejde med hensyn til at tage fat på de problemer, der har været på det område, og hvor vi har hele handlingsplanen om negativ social arv, som jeg også mener i den grad tager fat på de problemer, der er.

Vi har sat 100 mio. kr. af til velfærdsforskning, fordi vi netop synes, at det er vigtigt at få mere viden om, hvad det er, der betyder noget. Så om noget har denne regering sat fokus på både at gå i dybden og på den forebyggende indsats.

Det kan jo også være, at det, fru Lise von Seelen tænkte på, var, at der er behov for at udbedre manglerne fra den tidligere SR-regerings tid. Og der vil jeg så sige, at det jo er ganske rigtigt; det er det, vi er i fuld gang med at rette op på ved at sørge for at styrke den sociale indsats over for de udsatte i det danske samfund.

Kl. 16.30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg har noteret fem korte bemærkninger, og jeg nævner dem lige for at være sikker på, at jeg har fået alle med: hr. Troels Ravn, hr. Martin Lidegaard, fru Majbrit Berlau, fru Lene Hansen og fru Lise von Seelen. Først hr. Troels Ravn.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Forskellen på den borgerlige regering og oppositionen er evnen og viljen til at være konkret i arbejdet med at mindske ulighed i det her samfund og arbejdet for lige muligheder for alle børn og unge. Oppositionen vil nemlig ikke nø-

jes med forblommede ord og hensigtserklæringer.

I den forbindelse kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge socialministeren, hvorfor gruppen af familier på starthjælp ikke er medtaget i den her publikation fra regeringen om lige muligheder for alle børn og unge, som jo i den grad er en demonstration af forblommede ord og vendinger. Hvor har vi familierne på starthjælp?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er utroligt, hvad man skal lægge øre til. Det burde jo være fremgået i dag, at vi ikke lader det blive ved ordene, men at vi netop sørger for at udmønte det i konkret handling, og at vi går i dybden i forhold til de problemer, der er, hvilket er noget nyt på området. Jeg bebudede, at der var nye initiativer for i alt 550 mio. kr., plus at der allerede er iværksat rigtig mange ting på det her område. Så den her regering gør noget ved problemerne.

Jeg synes også, der er mange initiativer, som er rettet mod f.eks. familier på starthjælp med hensyn til at se på en bedre integration, bedre muligheder i dagtilbuddene, bedre skolegang osv. Ønsket om at gøre en god indsats omfatter jo alle i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at ude i den virkelige verden er det kommunernes opfattelse, at på trods af den økonomi, som socialministeren omtaler, er det slet ikke tilstrækkeligt. Starthjælpen har fatale konsekvenser for flygtningefamilierne. Starthjælpen er eksempelvis årsag til, at børn og unge og voksne ikke har råd til at betale kontingent i idrætsforeninger m.v. De har derfor ikke adgang til den gode og alsidige integration, som netop kunne finde sted i det regi.

På starthjælp har flygtningene kun råd til den billigste mad, hvilket kan give ernæringsproblemer. Det betyder, at den dårlige ernæring indirekte bliver årsag til koncentrationsbesvær og dermed dårlig indlæring.

Børnene i de her familier mangler ofte forældrene som rollemodeller. De vil mangle rammer og almindelig opdragelse, og de vil formentlig få svært ved at indgå i almindelige sociale relationer, som er en nødvendighed for at kunne begå sig i uddannelsesforløb. Vi snakker altså